

yılbası yazıları

2 YILBAŞI YAZILARI

saatli maarif takvimi

adnan'a saatli maarif takvimi gelmiş biyerlerden. tam paketi açıyordu ben geldim üstüne. biraz da istemeyerek: "saatli maarif takvimi..." dedi "ister misin bi tane?.." istedik bi tane...

verdi...

bu saatli maarif takvimi iki kısımdan oluŐuyor... bi karton kısmı var... duvara asmak için... bi de yzaltmıŐ ksur adet yapraktan oluŐan ana takvim kısmı.

bu yzaltmıŐ ksur yaprak, on santim eninde onbeŐ santim boyunda bi blok...

yani yzaltmıŐ ksur adet yaprağa da sıkı sıkıya tutsun diye kenarları ve üstü zamklı... bu "blok"tan her gün bitane bitane yaprak koparıyorsun... onu da duvara asılan kartona tutturuyorsun...

karton kısmını bi kenara koydum... kullanılmıyor ki...

asıl olan "blok takvimi" de masanın üstüne diktim...

 tarafından zamklanmıŐ kağıtla yz ksur yaprağın hacmi ile masanın üzerinde dimdik duruyor...

Őimdilik...

her gün itinayla bi yaprağı alttan işaret parmaanla hafifçe kaldırıyorsun... nce sağ tarafı Őyle kitap açar gibi tirt tirt koparıyorsun... sora üstünü... sora en son sol tarafını... hadi bakalım al sana biten bi gün daha..

"fırtına... 1419 zilkade... gecenin devamı oniki

saat bilmem ne kadar dakika... hazreti ali'den

güzel bi laf... sora arka taraf... Őiir... fıkra... orba

iğer sarması yerelması börek ve meyve."

işte bu kadar...

eh... dile kolay yz ksur gün... her gün bi yaprak gidecek... gidecek te daha Şubat'ı bile bitirmedik... bunun mart'ı var, haziran'ı var, eyll, kasım'ı var... sonlara doğru "blok" iyice cılızlaŐacak... belki de daha eyll'e varmadan ayakta zor durcak... belki de yıkıliver'cek masanın üstüne zavallı... ekim'de artık ya bi yerlere dayamam ya da masanın üstüne yatırmam icap ed'cek...

3 YILBAŞI YAZILARI

yapraklarında aralığın onbeşi falan yazdığında artık bi zamanların bütün ağırlığını, heybetini ve cesametini kaybetmiş olarak sadece üç beş yapraklık kalan ömrünle masanın orasına burasına itilip kakılacak belki de... o sıralarda adnan'a mutlaka bi koli içinde yeni saatli maarif takvimleri gelir... onlardan bi tane edinilirse... hoş...

daha hemen açılmaz...

olsa olsa ambalaj kısmı dikkatlice yırtılıp hazırlanır... belki de masanın üzerinde kaykılıp kalmış olan zavallı üçbeş yaprağın yanına "dikilir"...

inat olsun diye...

aralığın o son yapraklarını düşünebiliyo musun...

masanın üstüne idam kararı bekleyen kurbanlık koyun gibi uzanmış... yanı başında kazulet gibi dimdik duran yeni bitme, görmemiş, arsız, ukala, kendini beğenmiş sözde "yeni sene takviminin" cakası...

"çok gördük oğlum bunları biz... ohoo... daha du'bakalım...

senin ambalajın bile yarı açılmış açılmamış...

geçsin şöle bikaç ay...

senin de fiyakan bozular elbet...

zaman bu zaman...

kim dayanmış ki...

süleyman'a bile yar olmamış..."

bunlar tabii zavallı son üçbeş yaprağın artık gitmeden bi yerlere takılabilmek, bi yerlere tutunabilmek, gitmemek, kalmak, yok olmamak için son çabaları, son çırpınışları... aralığın otuzbir yazdığı son yaprağa ise gereğinden fazla bi önem gösterilecek... kimbilir... bir kitap arasına konup saklanır mı? yoksa orijinallik olsun diye çerçevenip duvara mı asılır...

ondan sonra gelsin yeni "blok"...

dimdik...

boşuna... boşuna...

seni de görürüz...

hele şu ocak geçsin...

4 YILBAŞI YAZILARI

bi de Şubat'ı devirdik mi...
23Şubat1999 Salı

5 YILBAŞI YAZILARI

ilk yazı

haydiiii bakalım.
gözünüz aydın. müjde müjde işte geldi...
siz nasıl istemiştiniz beyefendi?
kıymalı mıydı?
ham'fendi sizinki?
üstüne iki yumurta az pişmiş diii mi?...
oradaki tazenindi galiba yoğurtlu olanı...
oğlum buraya bak... karıştırma sakın, herkese siparişini
ver...
her neyse...
şöyle sıraya girin bakiyim...
tamam mı her bişeyleriniz?
sizin?
piyango biletiniz...
vurdu mu büyük ikramiye?
memnun musunuz?
ya siz?
aldığınız prensip kararları yanınızda mı halen?
sizin sevgiliniz?
yine o nemrut herife mi kaçtı? yazık yazık!..
farkında mısınız?
bugün güneş denilen o hergele yine
ayni kocaman çirkin kayanın arkasından doğdu.
hayret...
ve gök kubbe böylece yine, saatli maarif takvimine göre
7.23 te aydınlandı...
ve bugün yine her şeye rağmen yirmidört saat olacak. ve
16.53 te o ateş parçası alıp başını kim bilir hangi
cehenneme gidecek; dörtbuçuk milyar seneden beri her
gün yaptığı gibi...
ayni haydutlar, ayni egemenler ve ayni devlet sizi
soymaya ve sizi "ayni keriz" yerine koymaya devam
edecek.
ayni tip coplar ayni tip kafalara inmeye devam
edecekler...

6 YILBAŞI YAZILARI

somalî'de ve dünyanın bir yerinde aynı çaresiz çocuklar aynı açlıklardan ölecekler.

fakat buna rağmen aynı zenginler, fiyatlar inmesin diye tonlarca domates ve patlıcanlarını aynı denizlere dökcekler ve tereyağlarını imha edecekler...

maalesef yarın bilemedin en geç bir hafta sonra bol keseden dağıtılmış olan bütün ümitler, bütün hayaller sahipleri tarafından geri toplanacak.

bakın... haberiniz olsun...

lütfen fazla kurcalamadan kapınızın önünde hazır bulundurun...

ambalajlarını mı açtınız?

zararı yok canım!..

farkında mısınız?

bugün o kadar söz vermiş olmasına rağmen mesih isa sizleri kurtarmaya gelmedi...

halbuki ikibin yuvarlak bir rakamdı. gelecekti. o kadar da beklediniz değil mi?

ama gelmedi işte.

bana sorarsanız ben olsam ben de gelmem yani.

enayi miyim?

hem insanları kurtarmaya gel hem de kafana dikenli taç giydirip seni çarmıha gersinler. yağma mı var

bugün ikibin senesinin ilk günü.

yuvarlak bir rakam...

halbuki nebula ngc 3132'nin güneyindeki g tipi rd 87 yıldızının onikinci gezegeninde sene ondörtbinelliği...

isa oraya daha mı erken gelmiş acaba?

öyle olsa bile papa gregor'un orada ne işi olabilirdi size göre?..

her neyse...

bugün ikibin senesinin ilk günü.

her şeyleriniz tamam değil mi?

siz nasıl istemiştiniz beyefendi?

7 YILBAŞI YAZILARI

kıymalı mıydı?

ham'fendi sizinki? üstüne iki yumurta az pişmiş diii mi?

oradaki tazenindi galiba yoğurtlu olanı...

1ocak2000 / 08.25

8 YILBAŞI YAZILARI

tuhaf bir yılbaşı yazısı

üzerinde seyahat ettiğimiz dünya denilen Şu amur parçası milyonlarca senedir bir dönme dolap gibi güneŐin etrafında firdolayı dönüp duruyor.

belki de milyarlarca...

tahayyül edilebilen bir noktadan kalkıp, belli bir zaman sonra aynen baŐladıĐı yere geliyor.

beş aŐaĐı üç yukarı...

Çok lazımmıŐ gibi bu firdolayı dönmenin titiz bir muhasebecisi gibi biz insanlar, kalem defter hesabını tutuyoruz. hatta en son altı saat bilmem kaç dakika ve Şu kadar saniyesine kadar.

her seferinde o koskoca toprak parçasının güneş etrafındaki seyahatini sanki tamamlayamayacmıŐ gibi bir de endiŐeye düŐüyoruz.

öyle ya...

o zaman seyahat sona erdiği vakit bu Őamata, bu sevinç, bu kutlama niye?

hani bazı uçakların hava alanına iniŐlerinde böyle bir baŐarıya (!) bir türlü inanmak istemeyen ve pilotun bin seferdir yaptığı işi sanki bir mucize gerçekleŐtirmiŐ gibi avuçları patlatırcasına alkıŐlayan uçak yolcuları gibi. acaba, milyonda bir ihtimal dahi olsa, bizimkinin de bir dalgınlığına gelip bir pilotaj hatası yapmasını düŐünebilir misiniz?

kutlamaların (eğer bu bir kutlama ise) nedenlerini düŐünürken Şu da akla yakın geliyor:

evrende, bir insanın ömründe yetmiş seksen kere görebileceği astronomik tek serüven bu olsa gerek. Çünkü ne bir kuyruklu yıldızın ziyaretine, ne bir pulsarın bilmem kaç milyon sene sonra patlamasına ne de bir başka evrensel olaya, ne ömrümüz ne aklımız ne de hayal gücümüz yeterdi.

evren ya da evrende ki herhangi bir varlık, adına 31 aralık diye isim koyduğumuz o vakitte, açlığın, susuzluğun, sefaletin, cinayetlerin, haksızlıkların, kepezeliklerin ve

9 YILBAŞI YAZILARI

ahlaksızlıkların diz boyu olduğu bir yerde insan denilen yaratığın bütün bunlara rağmen deliler gibi eğlenip, hoplayıp zıplamalarına ve adına 1 ocak denilen bu yeni başlangıcın (!) sabahında, sersefil yataklarda, kaldırımlarda ve akla gelmeyecek yüzbin yerde sızıp kalmalarına, herhalde şaşkınlıkla bakakalırlardı. ve sorarlardı "bunlar neyi kutluyor allasen? kutlayacak neleri kaldı ki?"

onbeşlerde, yirmilerde bilemedin otuzlarda, yukarlardan mavi gibi gözükken bir kürenin o ateş topunun etrafındaki her bir devri daiminde, bir yaş (!) daha alındı diye çılgınlar gibi kutlamalar yapılırken, altmışlarda, yetmişlerde ve seksenlerde bu kutlamalar bu yaşlara nasıl gelinebildiğinin hayreti ve şaşkınlığı içinde yapılıyor. tencerelerin doğmasında, yeniden yeniden tekrarında davul zurna çalıp zil takip oynuyoruz. ve fakat tencerelerin ölümünde taşı tarağı yere vurup olana bitene bir türlü akıl erdirmek, inanmak bile istemiyoruz. (bu kısım bu yazıya ait değildir...)

halbuki şu çamur parçası biraz daha çabuk, biraz daha yavaş, biraz daha kısa, biraz daha uzun dönebilseydi, o döndüğü şeyin etrafında...

bir de halen ve her şeye karşın akli başında bir kaç insanın kasıklarını tuta tuta güleceği bir başka olay: halis fransız şampanyası, sahte rus havyarı güzel kadınlar ve cazbant eşliğinde o meşhur 31 aralık gecesini kutlayan efendilerinin; tek ampul odalarda o dünyanın bir dönüşünde servetlerinin ne kadar arttığını, kafalarında yeşil yarım pilastik bir siperlik, gözlerde kalın siyah çerçeveli gözlükler, beyaz gömlek, siyah lastikli kolluklar ve binlerce kağıdın arasında hesaplamaya çalışan zavallılar.

ve kendilerini o paralarla evrenlerin sahipleri ile kıyaslamaya çalışan zavallı efendiler.

para saymasını bilmeyen, sayı saymasını bilmeyen, sene saymasını bilmeyen bir adem düşünün.

boşuna uğraşmayın...

10 YILBAŞI YAZILARI

düŐünemezsiniz.

her Şeye rağmen... iyi seneler

27aralık2001

11 YILBAŞI YAZILARI

tuhaf bir yılbaşı yazısının devamı

ve şu yılbaşının, karşılanması, kutlanması, eğlenilmesi, her şeyi her şeyi ile bana pek aptalca, pek ters geliyor. kusura bakmazsınız değil mi?

yılbaşından bir iki gün önce yazılı basında mutlaka geçen sene içinde vefat eden, ölen, aramızdan ayrılan, ebediyete intikal eden bir sürü sanat adamının, siyasinin, o sene içindeki ölüm tarihlerini, hayatlarını, eserlerini, hatırlatmak babından bir kere daha magazinsel makaleler yazılır.

bu retrospektif adet, aramızdan ayrılanlara bir vefa borcunun ödenmesinden çok kötü ve anlamsız bir alışkanlık... (*)

aynen büyük (!) insanların ölüm yıldönümlerinde onları yad etmek, törenler düzenlemek, şiirlerini ya da düzyazılarını okumak veyahut sanatla ilgisi olmayanların özdeyişlerini ve insanlık için yaptıklarını yeniden yeniye fırına sürmek gibi.

halbuki bir de o büyüklerin ölümlerinden çok önce mutlaka bir doğum günleri olduğu gerçeğini hatırlasalar... onlara müteallik... (bu kelimeyi çok sevdim)

doğum ve dahi ölüm gibi tamamen geçmiş zaman parçası içinde kalmış olan bir serüvenin hatırlanması, ya da yukarda söylediğim gibi yad edilmesi için, doğumun ölümden daha münasip bir fırsat olduğunu sanıyorum. tamam... belki de verilen bütün eserler, yapılan bütün hayırlı işler yaşamın ilkbaharlarından daha çok sonbaharlarına, hatta kışlarına daha yakın dururlar. ama nereden bakarsanız bakın, onların olabilmesi için ilk önce eser sahiplerinin doğmuş olmaları gerekmez mi? ve dahi insanlık için asıl kutlanması gereken olay daha çok bu değil midir?

onun için biten bir senenin son günlerinde alışkanlık haline gelen, geçen sene içinde vefat eden, ölen, aramızdan ebediyen ayrılan bir sürü sanat adamının,

12 YILBAŞI YAZILARI

siyasinin, o sene içindeki ölüm tarihlerini, hayatlarını ve eserlerini bir kere daha yazmak yerine şöyle bir şey yapamaz mıydı acaba...

geçtiğimiz, arkamızda bıraktığımız, biten bir senenin hemen içerisinde doğmuş ve **ilerde** büyük bir virtüöz, ressam, yazar, politikacı, mafyozo, hatta başbakan yardımcısı ya da çetebaşı olacakların, olabileceklerin hayat hikayeleri **peşinen** yazılamaz mıydı ? yazılabilir bence...

peşinen...

"geçtiğimiz sene içinde ergüven atlagezer kayseri'de doğdu. ilk öğretimini orada tamamladıktan sonra öğretmeni tarafından yeteneği keşfedilip anne ve babası da ikna edilerek avusturya'ya yollanacak genç yetenek daha sonra hermann von gudolf'tan piyano ve kompozisyon dersleri alacak. ikibinyirmi senesinde brüksel yüksek müzik akademisine kabul edilecek. schoenberg ve orf yorumlamaları ile büyük üne kavuşacak. ikibinyirmidört senesinde sir henry bloomylike'in yönetiminde addisababa senfoni orkestrası eşliğinde bir dizi konser verecek olan sanatçı avrupanın en yetenekli piyanistleri arasında anılacaktır..."

"oniki şubat ikibinbir senesinde italya'nın padova şehrinde, albertoni petravilla d'anunzio soylu bir ailenin tek çocuğu olarak dünyaya geldi. hayat onu eğitimi için küba'ya sürükleyecek. albertoni, çakal namı ile maruf carlos'un adını bile unutturarak dünyayı ikibinyirmiyüçten ikibinellilere kadar korku ve dehşete sürükleyecek. gelmiş geçmiş en iyi bomba uzmanı sayılan albertoni'nin işleri arasında berlin teplehof'un bombalanması, paris eiffel kulesinin yerle bir edilmesi ve mısır'da mikerenos piramidinin tamamının havaya uçurulması sayılabilecek. devrin amerikan başkanı olan robert mclarsen, senatoda uzun tartışmalardan sonra bu terörün ve teröristin kökünün kazılması için italya'ya savaş ilan edecek ve

13 YILBAŞI YAZILARI

padova şehri başta olmak üzere bir çok italyan şehri yirmiüç gün boyunca bombalanacak. albertoni ele geçmediği gibi halen ispanya'da saklanmakta olduğu sanılacak."

evet. geçtiğimiz senenin son günlerinde haber sıkıntısı çeken muhabirlerimiz, yazarlarımız böyle bir şeyler yazabilirlerdi ileriye dönük olarak. ancak gazete erbabının fantastik ya da gerçek dışı sayılabilecek böyle bir takım haberleri yazabilmeleri için; değil h.g.wells'in, sıradan bir çamaşırıcı kadının hayal gücüne bile sahip olmadıkları için, bunların bir tekini dahi yazamazlar.
ne yazık!..

kutlanan yılbaşlarına bir serçe gibi havadan bakıyorum kimi zaman. hep aynı terane, hep aynı hediyeler, hep aynı şarkılar, hep aynı kutlamalar ve maalesef hep aynı kar, coca cola tarafından üretilen aynı noel baba, aynı geyikler (evet evet... aynı geyikler...) ve senenin ilk günü yataktan kalkıldığında (eğer kalkabiliyorsa) hep aynı gri, karlı, ya da yağmurlu, insanın içini karartan berbat, çoğu zaman kasvetli bir hava.

...ve dahi bu yüzden her sene kutlanması farz olan paskalya yortusunun günleri, muhterem sezarlar'ın takvimlerine göre ikide birde birkaç gün ileri geri kaldıklarından, yortu ve benzeri mühim (!) vak'aları aynı günlere düşürmek için yeni bir takvimin yapılması farz olmuştu...

işte papa gregorien efendi de buna soyunmuş... diyorum ki, hazret hiç olmazsa o sıralarda medeniyetin büyük bir kısmının bulunduğu kuzey yarım kürenin mevsim koşullarını düşünseydi ve yılbaşını hiç olmazsa mayıs'a doğru kaydırsaydı...

insanlar "yeni" dedikleri senelerini biraz daha gülümseyerek karşılayabilselerdi...
hava yüzünden hiç olmazsa...

14 YILBAŞI YAZILARI

yüzünü bir o tarafa bir bu tarafa dönük tutan ve sözde kapıları bacaları koruyan çift suratlı janus'un ayı yerine, daha ılıman, daha cana yakın bir mayıs'ı daha sıcak bir temmuz'u veya her şeye rağmen, biraz hüzünlü bile olsa, rengarenk bir eylül'ü seçseydi...

bir yılın başlangıç ayı olarak...
ama gregorien bir efendi idi...
bir buyurgan...
tanrı adına iş gören bir budala...
ve onun yaptığı sene de ancak bu kadar olur.

bir de tuhaf olan şu ki yüzlerce sene süren bir gece karanlığından sonra birdenbire aydınlığa çıkabilen, bir çaydanlığın kaynamasından ilhamlanarak teknolojik bir devirin başlangıcını açan, atomları ve insanları aynı anda parçalara bölebilen insanoğlu, yine de bütün bu devrimlerin (!) yanında alışmış olduğu ne musa'dan ne isa'dan, hatta ne zeus'tan ne thor'dan, ne de budala gregorien'den vazgeçemediler.
ordine et pacem!..
ne yazık!..

ve insanoğlu o kadar tuhaf, o kadar aptal, o kadar kör ve o kadar saftır ki...
mart'ın yirmiyedisinde onikinci defadır toptan zahire aldığı zahid dolu ve kardeşleri şirketinden gelen bulgur yine bozuk çıktığı halde, haziran'ın ikisinde dördüncü kere büyük bir miktar parasını borsada batırıldığı halde ve beşinci defadır ağzından girip burnundan çıkan eniştesine yine birkaç milyar, geri ödenemez paralar kaptırdığı ve ciğerleri sökülürcesine gümbür gümbür öksürüp yine de iki paket "cigara" içmekte ayak dirediği halde, bütün bunları yeniden yapmamak hakkındaki prensip kararlarını nedense ossaat o dakikada vermez de, tutar yılbaşının ilk gününe bırakır. o gün verilen ve varılan prensip kararları bir başka geçerlidir zira. ve aptallık, saflık ve bu alandaki körlük, insanların kalıtsal, tedavi edilemez hastalıkları

15 YILBAŞI YAZILARI

oldukları için, değil yılbaŐlarında, aybaŐlarında, hafta başlarında bile verilen prensip kararları, onları yürüdükları yoldan alıkoyamaz.

ne yazık!..

(*) insanlığı bir büyük aile gibi görmeye bir türlü alışamayan, kabullenemeyen ve onu öyle görmeye yanaŐmayan bir sürü sefih yöneticinin ve buyurganın yağdanlıkları, aptal siyasilerin dümen suyundan gitmeyi yeğleyenler, insanları ve bu büyük ailenin fertlerini de aynen, bizleri idare edenler veya ettiklerini zannedenler gibi kategorize edip, bir takımlarını rütbelendirip, şereflendirip, ölümlerinden sonra arkalarından mersiyeler düzüp ağıtlar yakarken diğer taraftan açlık ve sefaletten ölen milyonlar ve milyonları gazetelerinin sayfalarına almaya tenezzül bile etmeyenler, yaptıkları, bu VİP-yad etme işinle, okurlarına bir "sene sonu hizmeti" götürdüklarıne inanırlar. yaptıkları aslında senenin üçyüzaltmışbeş günü (bazen de altmışaltı...) sayfalarında ve muhkem sütunlarında yarattıkları yaŐayan idollerin ve starların yanı sıra bir de mevta olmuş idol ve starları ve tabii artistleri katmaktan başka hiç bir işe yaramaz.

1ocak2002

16 YILBAŞI YAZILARI

senenin yeri

küçüklüğümden beri, insanların soyut diye adlandırdıkları bir sürü Şeyi kafamda bir Őekle büründürerek canlandırmaya çalışırdım.

halen de öyle...

iyi'yi, güzel'i, rüzgar'ı, hasret'i...

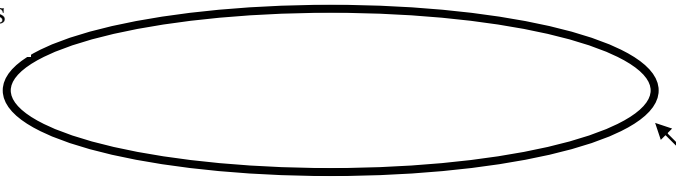
bu arada, mesela, bir gün'ü iki eŐit parçaya bölünmüş bir küre gibi (kasvetli bir yarısının insanı boğan karanlığından sonra bir diğer aydınlık yarısında neŐ'e ve mutluluğa dönüŐen...), bir haftayı enine çizgilerle donanmış uzunca bir dikdörtgen, bir ayı orta boylu bir gökdelen ya da yüksekçe bir bina (Şubat nedense ötekilerinle hep aynı boydadır...) ve nihayet bir seneyi tam bir yumurta gibi düşünürdüm...

halen de öyle...

benim senem bu yumurtanın en sağ dar kenarından iki parmak daha sol aŐađıda kayık bir noktadan başlar. yani ocak ayı.

sonra hafif yukarı doğru dönüp dar kenarı Şubat'la aÇar ve yukardaki sola doğru bir kavis yapmakta olan düzgünce tarafta mart nisan ve mayıs aylarınla devam eder.

mayıs

ocak

haziran bu düzlüğün bittiği ve sol dar köŐenin tekrar sağa doğru devam edecek olan alt uzun kavisinde, yani Şubat'ın tam karşısında durur.

17 YILBAŞI YAZILARI

nedense pek mantıklı ve hakkaniyete uygun olamamakla beraber geri kalanlar bu uzun kavisin üzerinde, biraz da sıkışık bir şekilde aralığa kadar sıralanırlar.

sonra yine uzun kavisin bitmeye yüz tuttuğu yerde ocak başlar.

işte böyle...

bana birisi temmuz'da tatile gideceğini söylese, hemen elipsin alt çizgisindeki yerini kafamda canlandırır ve temmuz'unda ne menem bir şey olduğunu anlarım.

belki de kimileri benim komik yumurtam yerine balon, çizgi, üçgen yada ne bileyim bir başka şeyle canlandırabilirler bir seneyi kafalarında.

mesela bir sene dümdüz ve nihayetli bir çizgi olsaydı.

şöyle üç metre altmışbeşbuçuk santim kadar falan.

bu tabii anlaşılabilirliği için belli bir ölçekte küçültülmüş şeklidir... -

efendim...

şimdi eski bir seneden ayrılıp, - yani çizginin bitiminde - ve bir yenisine kapağı atmak için şöyle kalınca bir çizgi daha da anlaşılır oluyor. öyle değil mi?

çizgidir...

bir başı ve bir de sonu vardır...

başlaaaar... ve en nihayet biter...

ve hoop bir yeni düz çizgiye atlanır...

insanlar ne hayal ederlerse etsinler eninde sonunda yaptıkları da budur...

bitirdiklerini farz ettikleri bir çizgiyi tüketip, buruşturup, atıp bir yenisine başlamak.

halbuki benim zavallı yumurtam, eskilerin deyimi ile, bir fasit daire...

ne başı var ne de sonu.

ocak 2003

18 YILBAŞI YAZILARI

dönme dolap....

uzak zamanın birinde filistin ellerinde betlehem denen bir yerde söylentilere göre bir ahırda kuzular, koyunlar ve inekler arasında samanların üstünde bir çocuk dünyaya geldi.

ilk önceleri babasının marangoz annesinin ise bir ev hanımı olduğunu söylediler.

daha sonraları, bütün doğa yasalarına inat, babanın (yani marangozun) bu işte aktif bir rol almadığı ortaya atıldı.

yani anne bu işi kendi başına becermişti...

ve ev hanımlığından kutsallığa terfi ederek 'tanrının-oğlunun-anası' oldu.

çocuk doğarken gökyüzünde bir yıldız göründü derler. hem de kuyruklu...

doğduktan hemen sonra da haber bir yıldırımın hızıyla bütün dünyaya yayılır ve dört taraftan üç kral ellerinde hediyelerle birlikte ahıra gelirler ve oğul ve anneyi tebrik ederler.

bu enstantaneyi yerinde ve anında yakalamayı başarabilmiş birçok eski ve yeni yağlıboya ustasının eserinde -marangoz hariç- bebekten yıldıza, kutsal anneden koyunlara, ineklere ve merkeplere ve krallara ve saman yığınlarına kadar her şey, -ustaların hayal güçleri ve yaşadıkları devirlerdeki modeller kadar otantik olarak-resmedilmiş ve zamanımıza kadar da ulaşmış.

ve bu mutlu olay sezarın icadı olan bir bütün senenin günlerini saymakta kullanılan takvimi daha sonraları biraz geleneklere biraz gökyüzüne biraz da kafasına göre modifiye eden ve kendisini doğan bebeğin yerine kaim kılan bir taifenin ahkam kesen ahfadından sayan sayın gregoryus efendi, iptida sezar'ın takviminde güzel bir de ayarlama yaparak senenin başlangıcını bebeğin doğumuna denk düşürmüş.

19 YILBAŞI YAZILARI

yani bence insanoğlu için her bir turun tamamlanışında, yeniden başlangıcın ilk başlangıc noktasına yeniden yeniden gelište, hiç olmazsa o ilk başlangıçta şöyle insanın iliklerini ısıtabilecek, gönlünü ferahlatabilecek, ılık güzel güneşli bir bahar ayı seçileceğine, gregoryus efendi tutmuş senenin başını bir o tarafa bir bu tarafa bakan ikiyüzlü janusun adına insanın iliklerini donduran bir kış ayına koymuş...

(ben bunu bi kere daha söylemiştim...)

şimdilerde neredeyse dünyanın dörtte biri - sadeliğin, basitliğin, eski deyim ile tevazuun timsali olan derme çatma bir ahırda doğan bu bebeğin, büyüyünce de söylediği sözlerin hiç bir yerde inanılır kaydı kuydu olmamasına rağmen- üst üste çakılmış iki tahta parçasının arkasında durmaktalar. ve ne doğduğunu bildikleri, -eğer doğmuşsa- ne yaşadığını bildikleri -eğer yaşamışsa- ne de hayattayken ne söylediklerini bildikleri birisinin arkasında durmaktalar. ellerinde üst üste çakılmış iki tahta parçası...

ve böylece dünyanın nerdeyse geri kalan diğer hepsi - tahta parçalı ya da tahta parçasız - gregoryus efendinin yaptığı ayarla senelerini bu bebeğin doğumu ile başlarlar...

senelerinin başlarında...

onunla bitirirler...

senelerinin sonunda...

lunaparklarda çoluk çocuk binilen dönme dolabın süslü püslü rengarenk boyalı arabaları, onları tutan demir aksamaları, elektrik donanımları, dişlileri, çarkları hepsi elle tutulur gözle görülür olmasına karşın, gözlerden uzak bir yerlerde belki de ufak bir barakanın içeresinde dört günlük sakalı, ağzında sönmeye yüz tutmuş sigarası ve boynundaki eski püskü kaşkolü ile kalınca işaret parmağını kırmızı hareket düğmesine basmak üzere olan

20 YILBAŞI YAZILARI

makinisti hiç bilmeyiz.. tanımayız bile... varlığından bile haberdar değildir.

ve o, düğmeye bastığı anda o devasa mekanizma yavaş yavaş dönme ye başlar...

yeşil, kırmızı, sarı, mavi ışıkların vurduğu, çadır tavanından aşağıya sağlamca bir iple asılı duran minik kareli-kırıklı kocaman bir cam kürenin etrafında... cam küre yukarlarda bir yerlere sağlamca bir iple bağlıdır...

sabittir...

arabalar bir tarafa doğru dönerken o da kendi etrafında döner...

tekmil yeşil, kırmızı mavi ve sarıları dönen arabalara yansıtır...

heybetlidir...

dört dakika üç ay beş ya da seksen sene (!) sonra eğlence biter. kimselerin tanıyıp bilmediği makinist kırmızı düğmeye basar ve dönme dolap baőladıđı yerde durur.

eski yolcular inerler yavaş yavaş.

biraz őaőkın ve dudakların ucunda solgun bir gülümseme...

bu onlar için bir sondur.

içlerinde analar, babalar, dedeler ve nineler vardır...

hatta gençlere ve bebelere dahi arabalardan inenler arasında rastlanabilir...

yeniler –artık eskilerin yüzlerinde kalmayan- bilinmeyene doğru bir heyecanla boőalan arabalara binerler.

her sabah saat onda makinistin o hiç deđiőmeyen kıyafeti ile gelip barakasına girmesi ve bir saat sonra baőlayacak eğlenceye kadar elinde getirdiği gazete kağıdına sarılı yarım ekme k arası kaőar peyniri yavaş yavaş yemesi, saat tam onbirde de –müşteri olsun ya da olmasın- kırmızı düğmesine basarak demirleri, çarkları, putrelleri, arabaları ortada asılı rengarenk cam küreyi harekete geçirmesi,

21 YILBAŞI YAZILARI

durdurması, tekrar çalıştırıp döndürmesi ve gece son düğmeye basıktan sonra barakanın kapısını kilitleyerek evine gitmesi; bütün bunları bilmeyen, makinisti tanımayan birileri için gayet te makul ve son derece alışılmış bir olaydır.

eninde sonunda dolap döner, durur, döner ve yine durur...

zamanı gelen mutlaka iner...

ve binmek için can atan o kadar hevesli vardır ki...

kahkahalarla gülen babalar, sevinç çığlıkları atan çocuklar, korkudan demirlere sıkı sıkıya yapışmış yaşlı anneler, her şeye rağmen –sırıtmamak için dudaklarını ısırın- ciddi görünümlü ve giyimli beyefendiler...

hiçbiri... hiçbiri bilmez makinisti...

ve niçin onca arabanın dört bir yana gökkuşağının binlerce rengini yansıtan, göz kırpan ışıkları sabit bir cam kürenin etrafında döndüğünü...

neden vakit dolduğunda koskoca dönme dolabın, tam tamına yere kalın bir fırçayla çizilmiş iki kırmızı çizginin tam da denk geldiği yerde durduğunu...

çarşambaları makinist biraz daha erken gelir. varlığından kimselerin haberi bile olmadığı demir bir kapak açar dönme dolabın ortalarında bir yerde...

ve dört basamak aşağıya inerek bir düğmeyi çevirir. kirli benekli sarı bir ışık yayılır mahzen gibi bir alana. ancak kafayı keserek yürünebilecek kadar yüksek olan bu mahzen içinde akla gelebilecek her türlü alet edevat, çarklar dişliler, motorlar dinamolar benekli ampulün ışığı elverdiğince gölgelerini oraya buraya fırlatırlar...

ilk önce kallavi bir anahtarla azmanın orasını burasını sıkır makinist...

sonra kenarda duran bir yağdanlıkla uzun uzun önüne gelen her bir şeyi yağlar.

yapılan işlerden emin olmak için bir süre daha bekler ve ellerini kirli bir üstüpye sildikten sonra lambayı söndürür

22 YILBAŞI YAZILARI

ve dışarı çıkar. kapanan demir kapakla birlikte bir alemin gizemi de gözlerden saklanmış olur böylece.

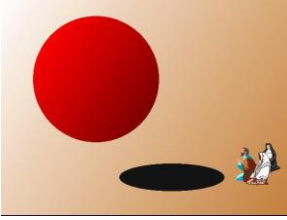
bu biraz hırpani, dağınık saçlı, dört günlük sakalı, ağzında yarım sigarası ve tırnaklarının arasında siyah yağ izleri olan sessiz adam o koskoca alemin yegane oynaticısıdır. makinalara o bakar, o yağlar...
çünkü bir tek o anlar makinalardan...
bütün dolapların dönmesinden...
dengede durmalarından sorumlu o'dur...
o basar düğmelere...
başlasın ve dursun diye devr-i alamet...
o koskoca alemin tek hakimidir...
mütevazıdır... onu hiç kimse tanımaz... zaten o da tanınmak istemez...
ve barakasından çıkmaz...

ama onun yerine koca alemin –dönme dolabın- tam önünde sabahtan akşama kadar gırtlakını patlatırcasına bağırp çağırın, *şu rengarenk dönme dolabın ne kadar eğlenceli ve ne kadar heyecan verici ve aslında bedava olduğunu* -ki yolcular bunu inmeye yakın çok daha iyi anlarlar-, *acele edilmesini, şimdi başlayacağını* ilan eden çığırkanla onun hemen arkasında, üzerinde güneş, ay, dünya, satürn, merih ve jüpiterin ve üç te kuyruklu yıldızın akla gelebilecek her renkle boyanmış bir tasviri bulunan kulübenin içerisinde ellişer kuruş olan giriş ücretlerini toplayan melon şapkalı kravatlı adam...
adamlar, çığırkanlar...
işte bunlar o görünmek istemeyenin, mütevazi ve bütün gücün hakiminin görünenin temsilcileridir...
ve işin komiği parsayı onlar toplar...
ve cümle aleme o devasa dönen, duran, hareket eden dolabı o ışıkları cam küreyi ve her şeyi ama her şeyi onlar takdim ederler...
bizlerden ellişer kuruş alınıp ta bindirildiğimiz bu dönme dolaba kendisinden beş kuruş dahi alınmadan yere kalın

23 YILBAŞI YAZILARI

bir fırçayla çizilmiş iki kırmızı çizginin tam da denk geldiği yerde babasız bir bebenin hem binip hem de berhayat olarak inmiş olması tesadüf müdür acaba? ve bu makinisti ilgilendirir mi?

ve çığırtkanlar ve kulübedeki adam...
29aralık2006

24 YILBAŞI YAZILARI

sevgili dostlar,

maalesef yepisyeni bir senenin (!) bu kr sabah vaktinde size kötü haberler vermek zorundayım.

o kadar beklediğiniz yeni yıl en sonunda geldi. geldi gelmesine de...

gelmesinden bir veya birkaç gün önce hepiniz satırklar boyunca sağlıklar, mutluluklar, barışlar ve güzel günler getirme temennileri içinde yazdınız çizdiniz ya...

bu yeni yıl sanki bütün ümitlerin gerçekleşeceği malları taşıyan nakliye aracı gibi bir Şey...

bütün ümitler, bütün beklentiler, bütün özlemler paket paket, koli koli saatler onikiyi vurduktan sonra sanki geleceklermiş gibi...

sanki gerekleşeceklermiş gibi...

sözüm meclisten dışarı; nah! demeyeyim ama...

ben araştırdım.

türkiye'nin belli başlı bütün gümrük kapılarından giren kamyon otobüs ve minibüslerde ne yazık ki bu söylediklerinizden bir tanesi bile yok.

hamarat gümrükçü kardeşlerimizin bir iki kamyonda, Őoför arkadaşlar sakal çıkmadıkları için yaptıkları aramada yalnızca yüz kilo kadar eroin çıkmış o kadar.

bir de sarp sınır kapısından o saatlerde giriş yapan otobüste iki tane ukraynalı kız varmış...

yani sağlık mağlık, barış marış yok.

sizin anlayacağınız beklediklerinizin ya da dilediklerinizin bir teki bile yok...

sizin anlayacağınız değişen hiçbir Şey yok...

hatta benim bilete amorti bile çıkmadı.

işin en kötü yanı saatler onikiyi alıp gözlerimizi sıkı sıkıya kapatıp kalplerimizin en derininde, temizliğine, safiyetine güvenerek dilemiş olduklarımızın bir teki bile gerçekleşmedi.

bir de gözümüzü atıktık ki abduallah, recep ve bülent hala hayattalar.

demek ki öyle safiyetle istemek olmuyormuş...

25 YILBAŞI YAZILARI

siz yandaki duran bu veledede bakmayın...
geçen sefer de bunun gibi bir zibidi gelmişti.
geçen sene de bütün ümitlerimizi o veledede bağlamıştık.
gördünüz işte...
it ürüyor ve dahi kervan yürüyor...
şimdi size iyi seneler dileyeceğim ama dalga geçtiğimi
zannedersiniz...
neyse...
iyi seneler....
1ocak2011 (*)

(*) dikkat edin...

2011, 2003'ten sonra gelen ilk asal sayıdır...

BAKA ŞİMDİ KÜÇÜK!..
BUNLAR SENİ MAYTAPLAR, SAMPANYALAR, DÜDÜKLER
FELANLARLA KARŞILAYACAKLAR.. BİR GÜN BİR GECE İÇİP İÇİP
BİRBİRLERİNE MUTLULUKLAR, SAĞLIKLAR, SEVGİLER VE
ESENLIKLER DİLEYECEKLER..
SONRA EVLERİNE DÖNERKEN POLİS BUNLARI ÇEVİRİP ALKOLLU
ARAC KULLANDILAR DİYE BASACAK CEZAYI. DAHA İLK GÜNDEN
BÜTÜN EZBERLERİ BOZULACAK. ERTESİ GÜN LİSTEME BAKIP
AMORTİ DAHI ÇIKMADIĞINI GÖRÜNCE BÜSBÜTÜN TERS
DÖNECEKLER.. BASACAKLAR DAHA İLK GÜNDEN SANA
KALAMATAYI.. AY SONUNA DOĞRU OKUL TAKSİDİ, ARABA VERGİSİ,
FAZLA MESAI AZ PARA DERKEN O KADAR GÜVENDİKLERİ YENİ
SENENİN NE UĞURSUZLUĞU NE KADEMSİZLİĞİ KALACAK..BİR BİR
SAYIP DÖKECEKLER..
SEN YİNE DE ALINMA.. BAK BEN ANCA MART AYINDA AYILDIM..
AMA SEN TEDBİRLİ OL..

27 YILBAŞI YAZILARI

yazı...

bugün ayın 29'u...
iki gün sonra "yeni sene"...
şimdilerde, e-postalarda,
twit'lerde ve facebook'larda
bir sürü, türlü çeşit, resimli
psp'li, pdf'li, gif'li wmf'li,
kuşlu çiçekli yeni-yıl-mesajı
gelmeye başlar...
aslında "noel" de öyleydi....
onda da "krismasımızı" candan
kutlayan dost ve arkadaşlardan
çeşit çeşit mesajlar geldi...
sağ olsunlar...
hayatının bir tek gününde, bir
tek kar tanesi bile görmemiş demreli
ermiş nikola'nın nasıl olup ta
bir sürü ren geyiğinin çektiği
kızakla havalardan uçarak,
bacalara konarak, şöminelerde
asılı çoraplara bişeyler koyduğunu
bilmem hiç merak edeniniz oldu mu...
yani...
bu sefer de gregoryus nam efendinin
(bıktım ben bu salak gregoryus efendiden be...)
revize ettiği dünya takviminde
aziz sylvester'e rastlayan birinci
günün de, janus'un hatırını kırarcasına
isa'nın doğum günü olarak
kutlayacağız...
ya da ona benzer duygularla...
halbuki hazret (isa) isa'dan üç,
ya da dört sene önce doğmuştu...
bu da böyle bi hikaye...
hatırlatma babında: çam ağaçları
ve bütün üzerindeki süsler ve püsler de

28 YILBAŞI YAZILARI

anadolu'dan gitmedir...

neyse...

bu arada vınnn diye gnesin etrafında

fır dolayı dönen yer küremizin de

bütün bu olup bitenlerden zerre kadar

umurunda olduğunu sanmam...

iyi seneler...

31aralık2012

29 YILBAŞI YAZILARI

ilave...

yedikule mevkiinde mukim otuzdört orta birinci bölükte iş tutar; kolomboron çavuşu, namı diğer çakşır-doldur benekli ayı yusuf nam yeniçeri erinden naklen:

tam da portekizce öğrenmemekte inat eden boz bir ayının tepesine indirmek üz're olduğum yumruğumun tarakayla tahta döşemede gümbürdemesi ile o gece isa aleyhüselam efendimizin şeref-i alisi üzerine ba'd el yekun devirmiş olduğum ırgat hasan'ın oniki adet o pis şaraplarından mütevellit bedenimde ihtilaçlara sebebiyet veren bir ağrıya gözümü açtım ki; sancının şiddetinden hemen oracıkta toparlanıp dikilerek yan kapıdan arka bahçeye duhul eyleyerekten bahçe ortasındaki memişhaneye zor yetişüp don-çakşırı bu seferliğine ıslatmadan ve külli irademin kısm-ı cüzisini kullanarak uykumdan da bila farz-ü şart uyanmamaya gayret göstererekten, hafif şırıltılarla kubura işeyip haneye avdetle yeniden kendimi döşeğe atmam sureti ile senenin ilk deşarşürünü icra eylemiş olduğuma tarih düşerek yeniden rüyamdaki boz ayıya portekizce talim ettirmek üz're uykuma avdet eyledim.

fi 19 sefer 1434 hicri (1 ocak 2013)

30 YILBAŞI YAZILARI

rıdvan

yeni yapılan ve geçen sene dördüncü defa sayın büyüklerimiz tarafından tekrar açılan maltepe mahmut şevket paŐa arenasındayız.

arena ellibin kişilik olarak tasarlanmış aslında ama, biletsiz ve avantacılarla birlikte, söylendiğine göre istiap haddi yetmişbin felanmış..

mesele aslında arenanın ortasında duran yeşillik ayaktopu alanı değil. mesele belki ilerde lazım olur diye saha kenarına çepeçevre iliŐtirilen dört kulvarlı tartan koŐu pisti.

hani yani... hini hacette...

atletizm yapılacak ya...

koŐu koŐulacak...

hava az bişey iseliyor ama rıdvan pistte... koşuyor...

herhalde idman yapıyor... da ne kadar yani kaç tur

koŐacağı belli değil.

niye koŐtuđu da belli değil...

kapalı tribünlerin oralarda bir yerde, ayaktopu başlama

izgisinin tam hizasında, pistin kenarında fotörlü

pardösülü bi adam yanında –herhalde- iki yardımcısı, dört

beş çoluk ocuk...

fotörlü pardösülü ya antrenördür ya da ona benzer bişey.

yanındakiler avenesi...

rıdvan koşuyor... tam bir tur bitiriyor fotörlü ve

avenesinin önünden geçerken, fotörlü bişeyler söylüyor..

ama rıdvan aldırılmıyor...

pasa koşuyor.

bi tur daha atıyor. adamın, yardımcılarının, çoluk çocuğun

önünden geçiyor. sanki rıdvan'ı yeni görmüşler gibi, daha

üç adım kalmadan ellerini kollarını hararetle sallayıp

31 YILBAŞI YAZILARI

söylenmeye başlıyorlar... o gelene kadar habire
söyleniyorlar... önünden geçerken el kol hareketleri yapıp,
bağırıp çağrışıyorlar...
sonra sakinleşiyor...
eee. tabii bir tur atmak ta epey sürüyor...

yukarlardan bir yerlerden olaya merakla bakıyorum...
rıdvan'ın deli danalar gibi pistte tur atmasını gayet normal
karşıyorum... adamın içinde ne cevher, ne ateş, ne
maden varsa; durmuyor... koşuyor..
bi de sanki sahanın ortasındaki. ortası kireçle çizilmiş
yuvarlaktan sanki rıdvan'a bi nevi enerji geliyor...
ya da gidiyor mu...
hani mesela tribünlerde birkaç alakasız adam otursa da
ayaktopundan kinaye, alışkanlık yani, rıdvan'a bozuk
para, gazoz şişesi, plastik çakmak atsalar dahi pek
tutturabileceklerini sanmıyorum...
zaten büyük dâhilerin hesapladıklarına göre bu tür ufak
çapta şeyler çarpsa dahi pek zarar vermezmiş rıdvana...
olasılık hesabı diyorlar...
bi yerde balon olur kafada... o kadar...

anlamadığım, fotörlü ve yanındakilerin her seferinde, ama
her seferinde sanki rıdvan'ı yeni görmüş gibi, rıdvan
yaklaşmışken vırvıra başlamaları, bi de yani sanki bayağı
heyecanlanmaları...
fakat geçip gittikten sonra bir kocaman tur, orali bile
olmamaları...
düşünüyorum da tribünlerden atılanlardan şans eseri hep
ama hep kurtularak ve bu enerji ile onyüzmilyonbin yıl
rıdvan'ın pasa habire böyle turlaması...
ve fotörlülerin pasa habire rıdvan'ın her önünden
geçerken bıkmadan usanmadan hep ama hep aynı
tezahüratı yapmaları...

sonra şöyle bişey...

32 YILBAŞI YAZILARI

rıdvan adamların tam önüne gelip te hoop geğtiği zaman
arkasında kalan tur sanki eski tur mu oluyor?
adamların önünden geçer geçmez yenisine mi başlamıő
oluyor?
yoo!..

sanki fotörlü ve yanındakiler gidip te kale önünde bi
yerde dursalar ne fark eder ki?
ya da daha başka bi yerde...
açık tribünün orada...
acaba rıdvan tam önünden geçerken
"bizim rıdvan gene bi tur tamamladı" diye şaklabanlık mı
yapacaklar yine...
31aralık2013

33 YILBAŞI YAZILARI

kötü bir yıl...

bugün 2015 senesinin ilk ayını atlatıp ikinci ayın üçüne geldik. bayat ama yine de doğru bir söz:

"zaman ne kadar da çabuk geçiyor yahu..."

bu sene zamanın nasıl geçeceğini bir türlü tahmin edemiyorum. ince kumdan başka kıcını temizleyecek hiç bir şeyin olmadığı, sınırları çoraklaşma bakımından her gün biraz daha genişleyen bir çölün ortasında sahra kuburuna düşmüş bok içerisinde kalmış bir adama nasıl yardım edilir..

nasıl üstü başı temizlenir...

nasıl ikna edilir, üstü başı bok içinde diye...

yani geçen yılın, ondan önceki yılın ve daha da öncelerinin giderek tıkanan pis lağım mirasından kurtulamadık gitti...

bu sene mayıs ya da haziran'da yavaşlayan dünyanın saatlerimize göre ayarlanması için bir saniye eklenecek zamanımıza...

öyle görünüyor ki çektiğimiz azap yavaşlayan dünya ile her geçen bin yıl biraz daha artıyor...

3şubat2015

34 YILBAŞI YAZILARI

2016

adam bir ateş topunun etrafında aŐađı yukarı saatte
yüzonltıbin kilometre hızla turluyor...
bizim ölçümüze göre...
yani sen ben bu topraklarda böyle bi sürat yapmaya
kalksak ne kafa kalırdı ne de göz...
yine de ne hız ama...
bu hızla birkaç milyar senedir hem güneŐinin etrafında
turluyor hem de bin bilmem kaç bin kilometre ile kendi
etrafında fırdolayı dönüyor...

35 YILBAŞI YAZILARI

izgi

geldik yine 31 aralığa... daha saat sabahın dokuzu... ama bu böyle durmaz ki... bakmıŐsın iki saat, beş saat hoop gece olmuş. sonra tabii bunun bi de ertesi günü tamı tamına aynı saati var. yani sabah dokuz falan gibi... yine gündüz, yine bulutlu, aynı kasvet... ne deęiŐti...

gece yarılarında, çılgın eğlencelere fındık fıstık, iki miğki faslı baŐlamadan önce; yani bence işte öğleden sonra falan, masa başına oturulur. siz isterseniz oturmayın... yani mecbur değilsiniz. ama... oturulur. eskilerin tabiri ile bir eseri cedid kağıdı alınır. bu aslında bildiğimiz normal dosya kağıdıdır. sonra ucu açılmış bir kalem...

yazılır...

haysiyet...

onur...

namus...

ahlak...

vicdan...

merhamet...

sevgi...

saygı...

duyarlılık...

samimiyet... vs... vs...

sonra kalınca bir çizgi... soldan sağa doğru...

ve baŐlanır bunlar toplanmaya...

altı... oniki... onsekiz... elde var bir...

bi de bakmıŐsın... ooo... yekun kabarık... ee ne de olsa alışkınsın... geçen sene de bilanço böyle çıkmıŐtı.

glmsersin kimseye çaktırmadan...

fakat bunlar böyleyken gzn hep sağlık maddesine

takılır... geçen sene biraz daha fazlaydı mıydı neydi?..

bu sene niye azaldı acaba...

neyse üstünde durma...

36 YILBAŞI YAZILARI

bi de bi ötekisi... aynı kağıdı alır önüne ama... elinde
binikiyüzelli kağıtlık parker dolmakalem... mor
mürekkep...
yazar alt alta..
şişli'de apartman...
parabank'ta tahviller
off shore'da dört milyon...
isviçre'de kasa...
hacizden gelen ikibuçuk...
kapı önünde köpeğe atılan tekme...
manav çırağına azar...
kapıcıya bağırma...
aşğılama...
ekose ceket...
kireçburnun'da bağlı yat...
ufak bir gemi...
sonra kalınca bir çizgi... soldan sağa doğru...
yan tarafta duran hesap makinasından buharlar çıkmaya
başlar...
ee... kolay değil...
bunca şeyi toplamak...

diğer taraftan ne sen ne de o yalnız değilsiniz bu
dünyada. etrafınız çepeçevre olaylarla sizleri sarıp
sarmalamış... bi de onların muhasebesini yapar mısınız
yapmaz mısınız, yapmalı mıdır acaba... isterseniz tabii...

öldüklerinde neden öldüklerini bilmeyenler, kurşunla
ölenler, gazla, bıçakla... bombalarla... bombalarla
ölenler...
öldürenleri ölenler...
ölenleri öldürenler...
aç çocuklar, aç bebeler, aç anneler... açlıktan ölenler...
susuz... aç... aç... aç... aç...

37 YILBAŞI YAZILARI

kıskanç koca dayağınla, serseri maganda kurşunuyla,
tanrının kelamının öğretildiği evde patlayan gaz t p nle
 lenler... yananlar...
taciz edilenler... tecavüz edilenler... ırzına geçilenler...
hapislerde ç r yenler...

bi de bi türlü  lemeyenler...
azraile inat günde yarım ekmekle yaşamaya çalıŐanlar...
kovuklarda, barakalarda...

ve bunların hepsi altmışar yüzer katlı devasa
gökdelenlerin, avm'lerin, bankaların, Őirketlerin göbekli
holdinglerin güneŐi örten, günıŐıđını karartan
gölgesinde...
devasa petrol kuyularının gölgesinde...
ilaç fabrikalarının...
bir kaç dolar için genetiği deđiŐtirme merkezlerinin...
bahamalar, nice, cote d'azure, florida, maldivler'in
gölgesinde...
kalınca bir çizgi...

liseye baŐlarken önce fen kısmını seçmiŐtim... sonra bana
biraz bol geldi.. sonra bu kadorcık aklımla
beceremeyeceğimi anlayınca ticaret kısmına kapağı
attım... hem daha kolay hem de...
fakat, inanır mısın; işte bu yüzden ömrüm boyunca da Şu
muhasabeden nefret ettim... nefret...
işte bu yüzden...
kalın çizgiler ve altına toplananlar...
iyi seneler...
31aralık2016

38 YILBAŞI YAZILARI

dünya hali

artık mecburiyetten mi, vazife mi edindim, alışkanlık mı yaptı yoksa...

oturup bu sene de bir yılbaşı yazısı yazmak...

sanki şartmış gibi...

sanki kimselerin umurundaymış gibi...

sanki birileri okurmuş gibi...

her neyse...

biz gelelim vazifemize...

bu sene de üzerinde oturduğumuz toprak parçasının dönüp dolaşıp; kürkçü dükkanı misali, güneş etrafında çizdiği yuvarlağın yine aynı yerine gelmesi hasebi ile, insanlar şenlikler yapacaklar...

deliler gibi eğlenecekler...

iki saat sonra masanın altında sızıp kalmak için...

bu sene bizim memlekette de kutlanır yılbaşı herhalde...

ama her seneki gibi olmaz tahmin ederim...

ee ne de olsa ekonomik sıkıntılar, parasızlık, işsizlik...

millet almış kusur milyon bana çıksın diye herhalde

evinde oturup televizyon seyredecek bu yılbaşı.

cümle alem sağlıklı ve mutlu olsun da...

amin...

(bu biraz da politik bir renge büründü galiba)

toprak parçası dedim de...

atlası açıp yerkürenin içini dışını gösteren temsili

resimlere baktığınızda; olayı ilk okul dörtten beri

kanıksadığınız için pek aldırımıyorsunuz.

yerkürenin resmini karpuz gibi keserek bütün katmanları

rengarenk gösterdiği için pek bir *temsili* oluyor...

eninde sonunda bir top...

ortası nar gibi kızarmış...

biraz üstü şöyle böyle...

en en üstü de kabuk...

merak ettim... mesela dedim... topun tam ortasından bi

şiş geçirsem kaç metre eder...

gayet basit...

39 YILBAŞI YAZILARI

yeryüzümüzün ekseni tamı tamına 12742 kilometreymiş...
yani bayağı bir mesafe...

bunun ortasında için için yanan yangın, sonracığıma dış kabuk, mantolar kabuklar falan dereken; bütün bunlar o onikibin kilometreden çıktıktan sonra insancıklarımızın gezip dolaşmaları için topu topu 50 bilemedin 70 kilometre kalınlığında bir kabuk kalıyor...

netice itibarı ile...

12742 ye 70 kilometre...

yani...

yanılmıyorsam binde beş gibi bir kalınlık...

bu hesapları yaparken aklıma hep tavuk yumurtası gelir nedense...

sahanı ocağın üzerine koyup ta kenarına usulcacık *tık* dediniz mi dayanamaz yumurtacık...

kırılır akı akar, sarısı akar...

yani demem o ki o kadar narindir...

ee üzerinde milyonlarca yıldır çöreklenip oturduğumuz yerkürenin de bu hesaplara ve oranlara göre taze tavuk yumurtasından pek bi farkı yok...

kainatın karanlığı içlerinden karanlık devasa bir el gelse de, tutup sahanın kenarına bi çitlatsa...

gör sen o zaman bu dünyanın halini. ¹

insancıklarımız bu hesapları bu kalınlıkları, bu incelikleri, bu her an bir yumurta kabuğunun üzerinde oturmuş olma tedirginliğini yaşıyorlar mı acaba...

bana sorarsanız adamların umurlarında bile değil...

---

¹ bir kurgu-bilim hikayesinde okumuştum. astronomlar birkaç ışık yılı uzaklıktan gelen bir karaltıyı seçiyorlar. gittikçe güneş sisitemine doğru gelen karaltının en büyük teleskoplarla nihayet kanat çırpın devasa bir yaratık olduğu görülüyor. karaltı önce plutoya daha sonra neptün ve diğer gezegenlere uğrayarak nihayet dünyaya doğru gelmeye başlıyor. bilim insanları tarafından tespit edilen durum şu: evren-kuşu milyarlarca sene önceki yumurtasını arıyor. ve dünyanın içersinden gelen bir takım gürültüler, o yumurtanın dünyamız olduğu ve yakında kabuğun kırılıp içersinden yavru kuşun çıkacağı...

40 YILBAŞI YAZILARI

sahan kenarında kırılabilir kadar narin ve kırılğan olan bir yerin üzerinde; hem oturup gezinip, birbirlerini boğazlıyorlar, hem de topu topu yetmiş kilometre olan bir kalınlığın üzerine sekizyüz metre boyunda binalar inşa edip, karşısına geçip, sekizyüz metrenin azameti karşısında kendilerinden geçiyorlar...

salaklar...

kırılğan kabuk dediysen hakikaten kırılğan...

her gün her saat midesinde harlanıp duran ateş, yanardağlardan, çatlaklardan, bir yerlerden, yumurta kabuğundan kendini dışarı atmak için fırsat kolluyor... zaten kabuk dediğim de sağlam bi şey olsa canım yanmaz...

her bir tarafından kırılmış... öylecene kalbinin derinliklerindeki har ateşi üzerinde yüzer gezer sallanıp duruyor...

bu kadar laf lakırdıdan sonra insan merak etmez mi...

her an patlama ihtimali olan bir kazan dairesinin üstüne apartman dikip, umursamadan üçüncü katta oturmaya devam eder misin sen olsan...

ama oluyor işte...

bırak kaynayan kazanın, çatlak yumurta kabuğu üzerinde fütursuzca, aldırmadan, farkında bile olmadan oturmayı ya da birbirini boğazlamayı, öldürmeyi, soyup soğana çevirmeyi, aldatmayı, çalmayı çırpmayı, hırsı.

bir de yumurta devrini tamamladı diye bayram yapmak...

ee yani pes...

iyi seneler...

29 aralık 2017/2018

41 YILBAŞI YAZILARI

2018'e ilave...

dün gece epey vur patlasın çal oynasın oldu. yenildi
içildi... gece eve geç geldik...
sabah kalktığımda ise YENİ YIL...
ee yeni bişey olduğuna göre evin her tarafını aradım..
koltuk kanepeler, dolap, kiler...
her şey yerli yerinde... yeni, değişmiş hiç bi şey yok..
yalnız yerde şunu buldum...
birisi düşürdü mü unuttu mu...
artık neyse...

42 YILBAŞI YAZILARI

sona doğru

aralık ayının henüz yirmibeşindeyiz. yılın bitmesine daha beş altı gün var.
diyeceksin bir yılbaşı yazısı yazmak için bu ne acele.
acele çünkü vakit kalmadı...
biraz önce telefon ettiler...
tanıdıklarımın bir hanım ölmüş. benim yaşlarda. yani benim yaşlarda biri daha.
sınırım vakit daralıyor.
sınırım vakit kalmadı.
sınırım bir yılı devirmenin, bir yepyeni yılı karşılamının heyecanı falan da kalmadı...
doğduğumuz günden beri hızla kaydığımız o esrarengiz karanlığa ilk önceleri aldirmeden; çocuk parklarındaki kaydıraqlardan kayar gibi kaydık...
neşeli ve hevesli... cümbüşlü...
karanlığa aldirmeden...
karanlığı bilmeden... umursamadan...
ama şimdi...
hayatın bir kaydıracak olmadığını ve karanlığa yuvarlanan boşluğun duvarlarına tırnaklarla tutunmanın da manasızlığını anladık...
anladım...
bu son olabilir.
hayret...
ne kadar çabuk geçti bir sene...
ne kadar çabuk geçti zaman...
25122018 23.14